

Η ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙΣ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΣΚΤΑΣΕΩΔΕΩΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΟΝ, ΗΘΕΡΠΑΙΣΤΙΚΟΝ, ΑΘΛΗΤΙΚΟΝ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ

Διευθυντής :

Γ. Α. ΒΑΒΑΡΕΤΟΣ

Διαχειριστής :

Γ. Κ. ΓΚΑΙΝΑΒΟΣ

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

ΛΟΓΙΣΤΗΡ & ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ

Συνδρομή έτησις : 100

Εξαμήνιος : 50

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ : 1

ΙΩΑΝΝΙΝΑ

15

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

1924

Τεύχος 1 - Τεύχος 3

ΕΥΧΑΡΙΣΤΑ ΣΗΜΕΙΑ

Αφίνοντες να εξετάσωμε στο άλλο φύλλο ειρύτερα τη δράση του Προσκόπου του στα Γιάννινα και στις άλλες πόεις και χωριά της Ήπειρου και τη δράση του Ηθροπλαστικού Συλλόγου Αναγέννησις διαναφέρουμε με χαρά μας μια νέα κίνηση που ξεγυρνά από τρία σημεία με ωραίους σκοπούς.

μάς έδωσε προχθές με πολύ καλή μπορεί να πη κανένας επιτυχία της «Δύο φωτιές» του Αν. Χατζηαποστόλου και που έχει 10 προς το παρόν μέλη.

Και τον ποδοσφαιρικό σύλλογο «Απόλλων» που αποτελείται από καινούργιους παίκτες φούτ-μπόλ, μαθητάς και όποιος έδωσε κατ'επαλήθευον πρόχειρα μάτος με τους ποδοσφαιριστάς των προσκόπων υπό την άρχηγία του Δημ. Χατζή.

ΣΤΗ ΕΡΥΣΗ ΤΗΣ ΔΩΔΩΝΗΣ

Την Πανηπειρωτική Αθλητική Ένωσι που είναι ο ποδοσφαιρικός σύλλογος Ηρακλής ανασυγκροτημένος και με εδωότερο πρόγραμμα και που αποτελείται από 20 μέλη προς το παρόν και που έχει σκοπό να ελπίσει πολλούς της ζωής του αθλητισμού και που καταστάθηκε χάρη στις προσοχές των κ. κ. Έσφι. Πουλίη, Άριστ. Χανδύη και.

Τόν Έρασιπεχνικό Όμιλο που ιδρύθη με από τον κ. Βάσο Κουτσογιάννη και τον

Έκτος απ' τις οργανώσεις αυτές μπορεί να ειπωθή ότι υπάρχουν και κάτι άλλες που να ανήκουν στην ευχαιρική.

Οργανισμός ανήκει μέσα στην πόλη μας και που να δίνει το δικό του μέρος στην ανάπτυξη των αθλητικών δραστηριοτήτων. Η τερατοκλήρωση της γαλήνης αναγέννησις και το περιεχόμενο της ανάπτυξης των αθλητικών δραστηριοτήτων.

ΚΟΣΜΟΠΟΛΙΣ

ΜΟΟΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ
10.7.06
15.10.2

PROSPER MÉRIMÉE

ΚΟΡΣΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

«.....Δικαιοσύνη!...»

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἡ Γιουζέπα ἐπλησίασε εἶδε τὴν ἀλυσίδα τοῦ ρολογιοῦ τῆς ὁποίας ἓνα μέρος κρέμονταν στὸ ποκάμισο τοῦ Φουριουνάτου.

«Ποῖος σοῦ δώκε αὐτὸ τὸ ρολόι;» τὸν ρώτησε μ' ἓναν αὐστηρὸ τόνο.

— «Ὁ ξαδερφός μας ὁ ἀνθυλασπιστής».

Ὁ Φαλκόνε πῆρε τὸ ρολόι καὶ χτυπώντας το μὲ δύναμι σὲ μιὰ πέτρα τόκαμε χίλια κομμάτια...

«Εἶνε ὁ πρῶτος ἀπ' τῇ γενιά μας ποῦκανε μιὰ προδοσίαν».

Τὰ δάκρυα καὶ οἱ λυγμοὶ ἐπνιγαν τὸ Φουριουνάτο, ἐνῶ ὁ Φαλκόνε κρατοῦσε τὰ μάτια του—μάτια λυγρὰ—καρφωμένα ἀπ' αὐτοῦ. Τέλος χτύπησε τὴ γῆ μὲ τὸν κόπανο τοῦ ντουφεκιοῦ του, ἔπειτα τῶριξε στὸν ὁμὸ του καὶ πῆρε τὸ δρόμο τῶν χωραφῶν φωνάζοντας στὸ παιδί του νὰ τὸν ἀκούσῃ.

Τὸ παιδί ὑπάκουσε.

— Ἡ Γιουζέπα ἔτρεξε κοντὰ στὸν ἄντρα της καὶ τοῦπιασε τὸ βραχίονα:

«Εἶνε παιδί σου τοῦεπε μὲ τρεμούμενη φωνή, καρφώνοντας τὰ μαῦρα μάτια της στὸ τοῦ ἄντρα της σὰν νὰ θέλε νὰ διαβάσῃ τὸ τί γίνονταν στήν ψυχὴ του.

— «Ἀφρὴσέ με, ἀπάντησε ὁ Μάτεο, εἶμαι πατέρας του.

Ἡ Γιουζέπα φίλησε τὸ παιδί της καὶ γύρισε κλαίοντας στὴ καλύβα της.

Ὁ Φαλκόνε βράδισε διακόσια βήματα στὸ δρομίσκο ποῦβγαίνει ἔξω ἀπ' τὴ πόλιν καὶ σταμάτησε σὲ μιὰ χαράδρα. Ἐκεῖ κατέβηκε. Χτύπησε τὴ γῆ μὲ τὸν κόπανο τοῦ ντουφεκιοῦ του, τὴ βρῆκε μαλακὴ ἦταν ὅπως τὴν ἤθελε.

«Φουριουνάτε πῆγαινε κοντὰ στὴ μεγάλη ἐκείνη πέτρα».

Τὸ παιδί ἔκαμε ὅ,τι τοῦ εἶπε ὁ πατέρας του. Γονάτισε ἔπειτα.

«Κάμε τὴ προσευχή σου!

— Πατέρα μου, πατέρα μου, μὴ μὲ σκοτώσῃς.

«Κάμε τὴ προσευχή σου ἐπανελάβε μὲ φοβερὴ φωνὴ ὁ Μάτεο.

Τὸ δύστηνο παιδάκι κλαίοντας σπαραχτικὰ ἐψέλλισε τὸ Πάτερ ἡμῶν καὶ τὸ Πιστεύω.

Ὁ Πατέρας στὸ τέλος κάθε προσευχῆς ἔλεγε μὲ δυνατὴ φωνή: «Ἀμήν».

«Αὐτὸς εἶνε ἡ προσευχὴς ποῦ ξέρεις;»

— Ἔρω καὶ τὴν Ἀν. Μαρία τὴ λιτανεία ποῦ μοῦμαθε ἡ θεία μου.

«Εἶνε μεγάλη, ἄς εἶνε».

Τὸ παιδί ἐπανελάβε τὴ λιτανεία μὲ σβυσμένη τὴ φωνή.

«Τελεῖωσας;»

— «Ὁ πατεροῦλη μου, χάρις, συγχώρὰ με, δὲ θὰ τὸ ξανακάνω. θὰ παρακαλέσω πολὺ τὸν ξαδερφό μου νὰ δώσουν χάρις στὸ Ζανέτο...».

Ἐξακολουθεῖσε νὰ μιλά. Ὁ Μάτεο ὑψωσε τὸ ὄπλο του καὶ μάτιαξε λέγοντας: «Ὁ Θεὸς-ἄς σὲ συγχωρήσῃ!»

Τὸ δύστηνο παιδί ἔκανε ἓνα ἀπελπισμένο κίνημα νὰ σηκωθῇ νὰ φιλήσῃ τὰ γόνατα τοῦ πατέρα του....

Ὁ Μάτεο ἐπίεσε τὴ σκανδάλη...

Ὁ Φουριουνάτος ἔπεσε νεκρός.

Χωρὶς καὶ νὰ κυτᾷ τὸ πτώμα, ὁ Μάτεο ἔλαβε τὴν ἄγουσα στὸ σπῆι του γιὰ ν' εὑρῇ ἓνα φινάρι γιὰ νὰ θάψῃ τὸ παιδί του.

Μόλις ἔκανε λίγα βήματα συνάντησε τὴ γυναῖκά του τὴ Γιουζέπα ποῦ ἔτρεχε λαχναρισμένη, τρομαγμένη ἀπ' τὸ πυροβολισμό.

«Τί ἔκανες;» τοῦ φώναξε μ' ἀπερίγραπτη φωνή.

— Δικαιοσύνη!

Γεώργιος Μιχαηλίδης

(Ἐκ τοῦ Γαλικού)

Σημ. Μετῆρ.—Στὸ διήγημα αὐτὸ ὁ Prosper Mérimée ἔνας δυνατὸς Γάλλος φιλόλογος μᾶς ἐκθέτει μὲ μεγάλη τέχνη ἄγρια Κορσικὰ ἡθὴ τῆς ἀρχῆς τοῦ 19ου αἰῶνα. Στὸ φρικιαστικὸ αὐτὸ διήγημα, ποῦναι ἓνα ἀπ' τὰ κατώτερα τοῦ συγγραφέα, μᾶς παρουσιάζει ἓνα πατέρα ποῦ σκοτώνει τὸ παιδί του λέγοντας ὅτι κάνει ἔργο δικαιοσύνης γιὰ τὸ τοῦτο προδίδει ἓνα ἱλοστὴ ποῦναι ἀρνημένος σπῆι του παραβαίνοντας, ἔτσι τὸ ἱερὸ καθῆκον τῆς φιλοξενίας γιὰ ἓνα ρολόι. Δὲν εἶνε δικαιοσύνη, ἄς μᾶς ἐπιτραπῇ νὰ φωνάζουμε μὲ ἓνα Γάλλο σχολιαστὴ, ἀλλὰ ἄγρια βαρβαρότητα. Ἐπείθε βέβαια κατὰ τὸ παιδί καταδίδοντας τὸ ληστὴ ἀλλὰ ὁ πατέρας καθῆκον εἶχε νὰ τοῦ καταδείξῃ τὸ λάθος του.

Τὸ παιδάκι ἔπληξε καταδίδας, ὁ πατέρας ὁμως δοκίμο.

Τέλος

Σκέψεις καὶ Ἰνῶσεις

«Ἀν εἶσαι ἐνάστος καὶ φονεὺς ἡ ἀρετὴ σου αὐτὴ γιὰ ἐλάχιστον δὲν πρέπει νὰ γῇ σῆμα μὲ τὴν ἀρετὴν σου, διὰ τὴν γρηγορώτερα μεταβάλλει ἡ δύναμις τῆς ὁμορφίας τὴν ἀρετὴν σὲ μαρτυρῶν, ἀπὸ ὅσο ἡ δύναμις τῆς ἀρετῆς κάνει τὴν ὁμορφίαν ὁμοία μὲ αὐτήν.

Σκέψατο

ΕΥΡΥΠΙΔΟΥ

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

«Ο βασιλεὺς τῶν ταύρων ὁ Θόας δὲν λέει τίποτε. Ἀφοῦ εἶται τὸ βροῖσκει ἡ ἰέρεια.

Στὴν ἀκροθαλυσσιὰ περιμένει τὸ πλοῖο.

Οἱ τρεῖς ἀργεῖοι μπαίνουν μέσα ὕστερα ἀπὸ ἕνα φοβερὸ πόλεμο μὲ τοὺς φύλακας τοῦ Θόα καὶ τραβοῦν γιὰ τὴν πατρίδα τους.

Νὰ καὶ μερικά ἀποσπάσματα ἀπὸ τὸ ὑπέροχο αὐτὸ ἔργο.

Ἡ ἰδέα τῆς ἐξομολογήσεως ἀπὸ τὴν ἀρχαιότατη ἐποχὴ ἦτανε ριζωμένη στὴν ψυχὴ τῶν ἀνθρώπων γιὰντὸ καὶ βλέπουμε τὴν Ἰφιγένεια νὰ θέλῃ νὰ πῇ τὸ ὄνειρό της γιὰ νὰ ξαλαφρώσῃ καὶ λέει.

«Κι' αὐτὸ τὸ ψεύτικο ὄνειρο ποῦ μοῖφε-
ρεν ἡ νύχτα θεὸ νὰ τὸ πῶ στὸν ἥλιο, ἔως
καὶ λίγο ἀλάφρωθῶ, ἔσως καλὸ μοῦ κάει»

«Ο Πυλάδης ἔχει ἀρκετὸ θάρρος στὴν νύ-
χτῃ του καὶ ἐμπυχώνει τὸν Ὁρέστη λέγον-
τας. «Τὰ κατορθώματα τὰ κάνουν οἱ ἀνδρεῖ
οἱ, καὶ δὲν ἀξίζουν τίποτε ἐκεῖνοι ποῦ φο-
βοῦνται».

«Ο χορὸς μπρὸς στὸ μοιρολόγι τῆς Ἰφι-
γεείας λέει καθησυχαστικά.

«μιά συμφορὰ μεγάλη πάντα θὰ φέρῃ
κι ἄλλη μαζί της συμφορὰ.

Ἡ Ἰφιγένεια ὅταν ἔπιασαν οἱ Ταῦροι
τὸν Ὁρέστη καὶ τὸν Πυλάδην λέει «οἱ δυστυ-
χεῖς ποῦ θὰ τοὺς βρῇ καὶ ἄλλη δυστυχία
τοὺς περὶ εὐτυχεστερέους τῶν δὲν ἀγαποῦνε
πλέον.»

Καὶ φτάνει σὲνα ὕψος ὑπέροχο ὕστερα
περὶ θεῶν καὶ λέει

«κι' ἐδῶ θὰ εἶν' οἱ κάτοικοι οἱ ἴδιοι ἀν-
θρωποκτόνοι καὶ ἀποδίδουν στὴ θεὰ τὸ αἴ-
σχος τοῦτο τάχα. Ἐγὼ νομίζω πὼς κανεὶς
θεὸς κακὸς δὲν εἶνε.»

«Ο χορὸς κάνει σκέψεις καὶ κρίσεις γιὰ
τοὺς δύο ξένους ποῦ βγήκανε στὴ χώρα τῶν
Ταύρων καὶ λέει:

«Στὸν κόσμον αὐτὸν πολὺ συχνὰ
καὶ ἡ ἐλπίδα μόνῃ
τὸν ἀνθρώπο σκοτώνει
ποῦ τὰ πολλὰ ζητᾷ,
κι' ὅπου τὰ κύματα περνᾷ
γιὰ δόξα μιὰ μονάχα,
πλοῦτο πὼς θάβρῃ τάχα
στὶς χάρεις ποῦ πετᾷ!
Ὅλοι τὸν πλοῦτον ἀγαποῦν
ἄλλοι αὐτὸν ποῦ ἔχουν,
κι' ἄλλοι ὀλοῦθε τρέχουν
καὶ ποῖο πολὺ ζητοῦν.

Καὶ ὕστερα ἕνα νοσταλγικὸ οἶγος τὸν δι-
ατρέχει καὶ λέει

«Σὺν βλέπω τὴν πατρίδα μου καὶ μέσ'
τὰ ὄνειρά μου, εὐτυχισμένη φαίνομαι καὶ
βρίσκω τὴ χαρὰ μου».

Ἡ Ἰφιγένεια λέει στοὺς ξένους:

«Ποὺς ξέρεῖ τί τοῦ καθενὸς τοῦ ἐτοιμά-
ζει ἡ μοῖρα. Τὰ θεῖα εἶνε σκοτεινὰ μυστή-
ριο τὰ σκεπάζει.»

«Ο Ὁρέστης τῆς ἀπανιᾷ

«Θαρρὸ δὲν εἶνε φόβητρο αὐτὸς ποῦ θά-
ποθάνῃ μὲ μοιρολόγια τὸ θάνατο νὰ θέλῃ
νὰ νικήσῃ».

Κι' ὅταν ἡ Ἰφιγένεια προτείνει στὸν Ὁ-
ρέστη νὰ γίνῃ κομιστὴ τῆς ἐπιστολῆς τῆς μη-
τὸς νὰ σωθῇ εἰς ἐνῶ θὰ θυσιάσονται οἱ Πυ-
λάδης ὁ Ὁρέστης ποῦ τὸν θίξανε στὴν πειρὸ
εὐαίσθητη χορδὴ τῆς ψυχῆς του φωνάζει:

«Δὲν εἶνε πρᾶγμα ποῖο αἰσχρὸ, ποῖο αἰ-
σος δὲν εἶνε, παρὰ τοὺς ἰδίους φίλους σου
σὲ συμφορὰς νὰ βάζῃς καὶ ὕστερα νὰ γλυ-
στερᾷ, νὰ σώσῃσαι μονάχως.»

Κι' ὅταν ὁ χορὸς καλοτιγίζει τὸν Πυλά-
δην ποῦ θὰ σωθῇ ὁ Πυλάδης ποῦ θάχανε
τὸ φίλο του λέει: «Ἀξίηλευτη εἶναι ἡ χαρὰ
οἱ φίλοι σὺν πεθαίνον.»

Ὅταν ἡ Ἰφιγένεια φέρνει τὸ γράμμα τῆς
μητὸς νὰ τὸ σταλῇ μὲ τὸν Πυλάδην στὸ Ἄργος
λέει: «Ποτέ, ποτέ ὁ ἀνθρώπος δὲν εἶνε ὁ
ἴδιος, ὅταν εὐρίσκεται στὴ συμφορὰ καὶ ὅ-
ταν τὴ γλυτώσῃ».

Κι' ὅταν γνωρισθῇ πλέον ἡ Ἰφιγένεια μὲ
τὸν Ὁρέστη καὶ σκέπτονται γιὰ τὴ φυγὴ
τοὺς σὲ μιὰ ἔξαρσι ποῦ δείχνει τὰ εὐγενικὰ
αἰσθήματα τῶν ἀρχαίων λέει:

(ἀκολουθεῖ)

ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΓΝΩΣΕΙΣ

Γιὰ τὸ στομάχι. Τρώγετε βραδέως
μασσώντας τὴν τροφὴ καλὰ. Τρώγετε κοινὴν
τροφὴν μὲ πολλὰ λαχανικά. Μὴ τρώγετε
ἀγούρα ἢ πολὺ ὠριμα φρούτα. Ἀποφεύγε-
τε νὰ τρῶτε πολὺ καὶ γεμίζετε τὸ στομάχι.
Γιὰ νὰ φυλάττειτε τὰ έντερα σὲ καλὴ κατά-
στασι πάρτε τακτικὰ τὸ συνεθισμένο σας
καθάρσιο.

Κωπηλασίη. Τὸ κωπηλατεῖν εἶνε μιὰ
ὠραία ἀσκησης καὶ πέρασμα τῶν ἡμερῶν
τῆς ἀργίας. Ἄλλ' ἐδῶ εἶνε μερικὲς σημειώ-
σεις γιὰ κείνους ποὺ εἰναινεῖς αὐτὸ τὸ Sport.
Βάζετε ὀλίγην βιζελίνα εἰς τὸ μέρος εἰς τὸ
ὁποῖον κωπηλώνονται τὰ κουπιά μὲ τὴν κου-
παστῆν. Ἡ βιζελίνα ἐπίσης θὰ εἰς γρηγι-
μεύσει γιὰ ν' ἀποφεύγῃτε τὰς φλύκτινες
(φοῦσκες μὲ νερό) μόλις ἀναφαίνονται ἀπὸ
τὴν τριβὴν τοῦ χειριοῦ καὶ τοῦ κουπιοῦ. Πο-
τὲ νὰ μὴ βρέχητε τὰ χέρια διότι ἀμέσως θὰ
ἐμφανισθοῦν φλύκτινες. Τὸ μέρος τοῦ ὁποῖο
τὰ πόδια τατοῦνδεν πρέπει νὰ εἶνε μακρὰ
γιατὶ δὲν θὰ ἐξασκήτε πίεσιν ἀπὸ τὰ πόδια,
ἢ ὁποῖα εἶνε ἕνα ἀπὸ τὰ κυριώτατα συστατι-
κὰ καλῆς πλήξεως (νεροῦ καὶ κωπῆς). Καὶ
ἐάν μὲν τὸ κουπὶ ἐπιπνῶσει μόνον τὸ νερό
θὰ πέρατε πίσω ἀπὸ τὸ καθίσμα, ἐάν δὲ εἰ-
σέλθῃ βραδέως θὰ γλιστρήσετε ἀπὸ τὴ θέσι
σας.

(Ἀπ' τὸ Ἀγγλικόν)

Σ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΗΣ

Ο ΕΘΝΙΚΟΣ ΠΛΟΥΤΟΣ

ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

Το αλαιορυχείον Βορδω ἐπὶ τοῦ Ἀράχθου. — Τὸ εὐρὺ μέλλον Ἀρ-
της καὶ Πρεβέζης.

Ἡ Ἡπειρος εἰς ἡμᾶς ἐξοχὴν ἀνεκ-
τάλλεντος χώρα παρὰ τὸν πλούτον τὸν ὁποῖ-
ον κρύπτεις εἰς τοὺς κάλπους τῆς ὑπὸ δι-
αφόρους μορφάς (πετρελαίου, λιγνίτου, ὀρυ-
κτοῦ ἀλάτος κ. λ.π.). Τοῦτο βεβαίως εἰς
πολὺν λυπηρὸν καὶ ἐπιζήμιον διότι ἐκμεταλ-
λευμένη ἀφ' ἐνὸς μὲν θὰ συντελεῖ εἰς τὴν
εὐθηνίαν διαφόρων εἰδῶν ἀφ' ἑτέρου δὲ θὰ
ἐδίδοι ἐργασίαν εἰς πλείους ἐργατικὰς χεῖ-
ρας.

Ἐγένοντο μέχρι σήμερον μεμνημένοι τι-
νὲς προσπάθειαι αἱ ὁποῖαι ὅμως λόγῳ ἐλ-
λείψεως ἀρρετῶν κεφαλαίων δὲν ἀπέδωσαν
καρποὺς.

Δυστυχῶς τὸ Ἡπειρωτικὸν κεφάλαιον λι-
μάζει εἰς τὰ ταμεῖα τῶν κεφαλαιούχων ἢ
ἀρκεῖται εἰς τὸν τόκον τῶν τραπεζῶν, πρὸς
ζημίαν τόσον τῶν κατόχων τῶν ὀντων καὶ
τῆς Ἡπείρου γενικῶς.

Θὰ ἀσχοληθῶμεν εἰς σειρὰν φύλλων μας
διὰ τὸ ζήτημα τοῦτο τὸ τόσον σοβαρὸν διὰ
τὴν καταδείξωμεν εἰς τὰ νεκρά κεφάλαια δι-
αδίκως καὶ ἀσκόπως ἔχοντι τερωθῆναι.

Τὰ Ἡπειρωτικὰ ἐδάφη ἐμετ' ἐτήθησαν μὴ
χρι σήμερον ὑπὸ πολλῶν μεταλλοειδῶν ἐν
οἷς καὶ οἱ ἔξοχοι τῆς Εὐρώπης Μπράικ, *Μακοβέϊ*, *Νικολέσκου* καὶ Ἑλλήνων τοιοῦ-
των κ. Κτενὰ Καθηγητοῦ Ὁρυκτολογίας ἐν
τῷ Πανεπιστημίῳ καὶ κ. Μιλτ. Σαπουναῖ Ἐ-
πιθεωρητοῦ τοῦ Ππουργείου Ἑθνικῆς Οἰ-
κονομίας.

Ἰδοὺ δὲ τι ἀνέφερον ἐν τῇ ἐκδόσει του
δ. κ. Σαπνῆς γεννημένην τὸ 1919 περὶ τοῦ
Ἡπειρωτικοῦ ἐδάφους γενομένην μετὰ ἐπι-
σταμένην ἔρευναν.

Τὸ ἐδαφος τῆς Ἡπείρου παρουσιάζει
ιδιαιτέρας ἐμφανίσεις πλουσίων πετρελαιο-
φόρων στρωμάτων. Εἰς τὴν περιφέρειαν Δρα-
γασφᾶ καὶ Γρατσανὰ ἰδίως γεωλογικῶς τὰ
στρώματα εἶνε ἀνάλογα πρὸς τὰ πετρελαιο-
φόρα στρώματα τῆς Γαλλίας τῆς Ρουμανί-
ας καὶ τῶν Βαλκανικῶν ἀκτῶν τῆς Ἀδρια-
τικῆς. Ἡ πηδανότης τῆς ἐπεκτάσεως τῶν
πετρελαιοφόρων στρωμάτων ἐπισφύεται καὶ
ἐκ τῆς βεβαιωθείσης ὑπάρξεως ὀρυκτοῦ ἁ-
λάτος καθὼς καὶ γύψου, ἐπὶ τοῦ Ἡπειρωτι-
κοῦ ἐδάφους παρὰ τὰς ὁχθὰς τοῦ Ἀράχθου
ποταμοῦ παρὰ τὸ χωρίον Βορδῶ, ἐκτὸς τῶν
ομοίων γεωλογικῶν στρωμάτων.

Εἶνε δὲ πρακτικῶς ἀποτεδειγμένον καὶ
ἐπιστημονικῶς, ὅτι τὰ πετρελαιοτὰ ὀρυκτὰ
ἄλλα καὶ ὁ γύψος συνυπάρχουν καὶ ἡ βε-
βαίως τοῦτον θεωρεῖται ὁπωσδήποτε, ὡς τοῦτο
συμβαίνει διὰ τὴν Ἡπειρον.

Εἰς τὸ Βορδῶ ὑπάρχει ἀφθονία ὀρυκτοῦ

ἁλάτος ἀνερχομένου εἰς πολλὰ διατομύζια
ὁ καθὼς εὐτοπίστων εἰς τὴν ἐξαγωγήν, ἢ
ὅποια ὦν καὶ ἀναστὰ παρὰ μειδαμνήν δα-
πύην. Ἡ ἐκμετάλλεσις τοῦ αἰαιορυχείου
τοῦτον ὁ Βορδῶ ὁ ὁποῖον θὰ μᾶς δώσῃ
ἄλλοις τοῦ ὀρυκτοῦ ἁλάτος καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ
παράγωματά. Ὀρυκτωρικά ὀξέα καὶ
ἄλλα καὶ ἄλλα οἷοντα καὶ διὰ τῶν ὁποίων
ἡ Ἡπειρος ἀνέπτυξε χάρις εἰς τὴν ὑπαρξίν
μεγάλων ἰσοθεμάτων ὀρυκτοῦ ἁλάτος μίαν
τῶν μεγίστων βιομηχανιῶν τοῦ κόσμου, ἢ
ἐκμετάλλευσιν, ἡ γὰρ τοῦ αἰαιορυχείου Βορ-
δῶ ἀνεστὰ εἰς ἑλλείψει κεφαλαίων καὶ συγ-
κοινωνίας. Ἀλλὰ ἡ δόξα εἶνε ἡ ἀπόστασις
τοῦ αἰαιορυχείου μέχρι τῆς ἀμειψίτης ὁδοῦ
Ἐρίν-Ἀρά;

Ἰέμεν (δρ. ΓΟ) μόνον χιλιόμετρα τὰ ὁποῖα
κάλλιστα δύναται νὰ ἐκμηδενισθῶν δι' ἐν-
δὸς δρόμου γινομένου παρὰ τῶν ἐνδοιφερο-
μένων κοινοτήτων διὰ ὀλιγομέτρου προσω-
πικῆς ἐργασίας ὅπως προβλέπει ὁ Νόμος
περὶ Κοινοτήτων. Καὶ τότε τὸ αἰαιορυχεί-
ον θὰ δύναται δι' ἐλαχίστης δαπάνης νὰ ἀ-
ποδώσῃ ἅλιος εἰς κοινότητα ποσότητας ἀ-
ῶφελήσῃ τὰ κεφάλαια τὰ ὁποῖα θὰ ἀναλά-
βουν τὴν ἐκμετάλλευσιν του καὶ τὸν ἐργα-
τικὸν κόσμον διὰ τῆς ἐξευρέσεως διαρκοῦς
ἐργασίας καὶ τὴν ποτρίδα μας δόλοκληρον.

X.

Σκέψεις καὶ ἑνώσεις

Ἡ τύχη καὶ ἡ θλίψις φιλονεικῶν αἰω-
νίως.

Σκέπη

Ὅταν ἡ χαρὰ φωνάζει ἡ θλίψις βοᾷ γο-
ερῶς. Εὐκολα χαίρει ἡ θλίψις ὅταν ἡ χα-
ρὰ στενάζει.

Σκέπη

Καλλίτερα νὰ αἰ κανόνας ὁ φονεμένος
παρὰ νάναι ὁ φονεὴς καὶ νὰ ἔγνων διαρ-
κῶς.

Σκέπη

Οἱ ἀνθρώποι ἀρέπει ὅπως ἔρχονται καὶ
νὰ φεύγουν μετ' ὑπομονῇ.

Σκέπη

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παρακαλοῦμεν ὅλους τοὺς φίλους μας
καὶ γνωστοὺς ποὺ δὲν μᾶς ἔστειλαν ἄγρια
τὰς σκέψεις νὰ μᾶς τὰς ἀποστείλουν το
τιμωρὴν γιὰ τὴν ἑστὶν ἡ μπουρσού-
με νάνται ἐξέλιξημεν στὸν ἑλῶνά μας.

ΕΙΔΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

Κ. Ήλεκτρομενίδου (Ήλεκτροτεχνίτου)

Τηλεγραφεία - Τηλεφωνεία

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγούμενου)

Κάτω κάτω στο ποιητή βάζουμε ἓνα κομμάτι χάλκινο ποῦ τὸ ἔχουμε ἐνωμένο μετὰ σὺρμα ποῦ τὸ βγάζουμε ἔξω ἀπ' τὸ ποίη-
καὶ ἀπάνω-ἀπάνω κρεμᾶμε ἀπὸ τὸ ποίη-
ἓνα κομμάτι τσίγκο. Τὸ δίκτυομα τῆς γα-
ζόπετρας ἐπιδρά στὸ χάλκο καὶ τὸν τσίγ-
καὶ παράγει ἡλεκτρικὸ ρεύμα.

Πόλοι Στοιχείων

Γιὰ νὰ τὸ νοιώσουμε αὐτὸ χρειάζεται νὰ
κόψουμε μαζὺ μετὰ συρματάκια τὸ κάρου-
ποῦ εἶνε ὁ θετικὸς πόλος τοῦ στοιχείου
τὸν τσίγγο ποῦ εἶνε ὁ ἀρνητικὸς πόλος
τὰ στοιχεῖα τοῦ λεκιανῆς ἢ τὸ χάλκο ποῦ
εἶνε ὁ θετικὸς πόλος μετὰ τὸν τσίγγο ποῦ εἶ-
νε ὁ ἀρνητικὸς σὲ στοιχεῖα τοῦ Γκαλῶ.

Ἔτσι ἅμα τρίβουμε μεταξὺ τους τὲς δύο
πρὸς ἀπὸ τὰ σύρματα θὰ ἰδοῦμε ἓνα σπιν-
θὲρ νὰ βγαίνει. Ὁ σπινθὲρ αὐτὸς λέγε-
ται ἡλεκτρικὸς.

Διέβασις τοῦ ἡλεκτρισμοῦ

Ὁ ἡλεκτρισμὸς περνᾷ εὐκολὰ ἀπὸ τὰ
μέταλλα γενικῶς ἀπὸ τὸ νερὸ ἀπ' τὴ γῆ καὶ
ἐν περναίει ἀπ' τὰ ξηρὰ ξύλα, τὸ μεταξί,
το γουταπέρκα, τὴν πορσελάνη κ. λ. π.

Γιὰ τὸ στές τηλεγρ. γραμμὲς γιὰ νὰ μὴ
εὐγῇ τὸ ρεῦμα ἀπὸ τοὺς στύλους καὶ πά-
νη γῆ, ὅπου θέλουμε νὰ δέσουμε τὸ σύρ-
μα τὸ δένουμε ἀπάνω σὲ ἓνα φλιτζάνι πορ-
σελάνης καὶ τότε τὸ ρεῦμα χωρὶς νὰ πάη ἀπὸ
τοῦ στύλου σὲ τὴ γῆ πάει μονάχα σὲ τὸ δρόμο τοῦ
ποῦ τὸ θέλουμε ἡμεῖς.

Ἡ πορσελάνη, τὸ μεταξί ἢ το γουταπέρκα
ἀπ. λέγονται μονωτικὲς οὐσίες.

Ὁ ἡλεκτρισμὸς ἀπὸ τὰ στοιχεῖα μᾶς χρη-
μεύει γιὰ τὸ τηλεφῶνο, τὸν τηλεγράφο,
καὶ τὰ ἡλεκτρικὰ κοινδύνια.

Θὰ περιγράψωμε πρὶν ἀπὸ τὸ τηλεφῶνο,
τὸν τηλεγράφο καὶ ἡλεκτρικὸ κοινδύνι, πῶς κα-
νουμε μιὰ γραμμὴ τηλεγραφικὴ ἢ τηλεφω-
νικὴ.

Τηλ. Γραμμὲς

Ἡ Τηλεφωνικὴ ἢ τηλεγραφικὴ γραμμὴ
κάνεται μετὰ σὺρμα χάλκινο καλλίτερον ποῦ
εἶνε δεμένο πάνω στους στύλους γιὰ νὰ μὴ
κομπᾷ στὴ γῆ.

Ἡ γραμμὴ γίνεται εἴτε μετὰ σὺρμα γυμνὸ
ἢ μετὰ σὺρμα ἐντυμένο μετὰ γουταπέρκα καὶ
ἐταξονήματα ποῦ τὸ ἀπομονώνουν καὶ λέ-
γεται καλὸδίο.

Τὲς διακρίνουμε δὲ σὲ μόνιμες καὶ σὲ γραμ-
μὲς ἐκστρατείας ἢ πρόχειρες.

Ἡ μόνιμες γραμμὲς γίνονται πάνω σὲ στύ-

λους μεγάλους ποῦναι μτυγμένοι σὲ κάθε
50 μέτρα καὶ ποῦ ἔχουν ὕψος 4 ἢ 5 ἢ 6
μέτρων μετὰ σὺρμα γυμνὸ.

Ἡ ἱγραμμὲς ἐκστρατείας γίνον-
ται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μετὰ καλὸδίο εἴτε πᾶ-
νω σὲ στύλους εἴτε πάνω σὲ δένδρα καὶ λέ-
γονται ἐναέριας ἢ πάνω σὲ ἔδαφος καὶ λέ-
γονται ἔρπουσαι, ἢ μέσα στὴ γῆ καὶ λέγον-
ται ὑπόγειες ἢ σὲ νερὸ καὶ λέγονται ὑποβρύ-
χιες πάντοτε δὲ μετὰ καλὸδίο.

Σὰν θέλει κανένας γρήγορα καὶ πρόχει-
ρα νὰ κινή μιὰ γραμμὴ ἔρπουσα δὲν ἔχει
παρὰ νὰ ξετυλῇ κάτω τὸ καλὸδίο καὶ νὰ
συνδῇ τοὺς δύο σταθμούς ἢ τηλεφῶνου ἢ
τηλεγράφου. Τὸ ἴδιο θὰ κινή καὶ γιὰ τὲς ὑ-
ποβρύχιες καὶ γιὰ τὲς ὑπόγειες ἀπὸ σκά-
φη τὸ ἔδαφος σὲ στενὴ λωρίδα κατὰ μῆκος
τοῦ σῦρματος καὶ τὸ βάλῃ μέσα σὲ σκάμ-
μα ὕστερα γιὰ νὰ εἶναι προφυλαγμένο ἀπ' τὰ
κυρὰ τοῦ ἔχθρου.

Γιὰ νὰ κινή ὁμοῦ κανένας ἐναέρια γραμ-
μὴ ἐκστρατείας χρειάζεται νὰ κινή αὐτὲς τὲς
δουλειές.

(Ἀκολουθεῖ)

ΑΠ' ΤΑ ΓΛΥΚΟΤΙΚΡΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Η ΣΥΜΦΟΡΑ

Φορτωμένασμένους ὁ οὐρανὸς καὶ μαῦρος σὰν φο-
βέρα,
σὰν ἀραχνιὲς ἀταίσιες τὰ σύννεφα τὸν κλεῖσαν,
ἀέλειωτες ἢ ἀστραπὲς πέρτουν, φονεύουν πέρα,
βροντῆς, βοῆ καὶ ποταμιὲς ἀπὸ βροχὴ κυλίσαν.

Ὅλα τὰ ζῶα τρέμοντα μετὰ σπληνὲς χωθήκαν
καὶ σπᾶσαν τὰ λευκὸκλυδαίη. φύσης τὴ μανία,
μιὰ παγωνιά ξαπλώθηκε, τῆς πάντας νεκρώθηκαν
καὶ ὁ ἀνθρωποεὐκρύφτηκε μετὰ τρόμο καὶ ἀγωνία.

Κι' ἡ συμφορὰ σὰν ἔργεται πῶς μοιάζει καται-
γίδα
καὶ σαστισμένο καὶ ἄτολμο τὸν ἀνθρώπο λυγίζει
νεκρώνει τὴν ἐνέργεια, τοῦ σβύνει τὴν ἐλπίδα
καὶ τῆς ψυχῆς τοῦ λωχταρὰ τὸ δάκρυ ἀναβλύζει.
Σμύρνη 19—8—22

Παμδιωτικὸς

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Μετὰ Ἀέρος.....

Εἰς τοῖς Ἀμερικανικοῦς σιδηροδρόμους ἡ
φιηρόσση το σιδηροδρόμου μετὰ πεπιεσμένον ἀέρα
ποῦ γίνεται μετὰ σιδηρὰ ἀπὸ τὸν ὁποῖον περ-
νᾷ ὁ πεπιεσμένος ἀέρας καὶ ἔχει οικονομίαν
χρόνου κατὰ 85 τοις ἑκατὸν ἀν γίνεται μετὰ τὸ σιδη-
ρὰ. Ἐκδὸς τοῦτον ὁ ἀέρας εἰσέρχεται καὶ εἰς τὰς
μικροτέρας γωνίας ἀκόμη καὶ τὰς καθαρίζει.

Ο ΜΑΡΙΛΗΣ

(Συνέχεια)

Όχι λίγες φορές εurfέθηκε εις την ανάγκη νά εταπώσῃ στρατιωτικούς καὶ πολιτικούς γιατί τοῦ εἶπαν λόγους περιφρονητικούς γιὰ τὴν Ἑλλάδα. Καὶ ἔκανε τόσες μονομιχίαι, ὥστε πολὺ καιρὸ εἶχε τὸ ρεκόρ τοῦ σπαθιοῦ καὶ τοῦ ρεβόλβερ. Ἐκεῖ ἐπαινοῦ μὲ τὸ ἀδελφικὸν του σῶμα, μὲ τὴν φλογερὴν ψυχὴν του, μὲ τὸν ἀσπαραχτικὸν ἐνθουσιασμόν του βροντοφωνοῦσε «μονάχα ὁ ἥμιος στήν Ἑλλάδα λήμπει τόσο θερμὰ καὶ ὥραϊα».

Ἦτο ἡ δυνάμις τῆς ἐκεῖ ἐπαινοῦ, ἡ διύτωση κραυγῇ τῆς, ὁ φλογερὸς ὑπερασπιστὴς τῆς. Κάθε ἀδικίᾳ ἐπέθετο γιὰ τὰ δίκαια τῆς φιλίης, μικρῆς τότε σὲ σύνορα μὴ μερίλης στό αἶσθημα καὶ τὸν πόθο τῆς ἐλευθερίας, τὸν εὑρίσκει ὁμηγητικὸ ὑπερασπιστή. ἔτοιμο νὰ θυσιάσῃ. "Αν καὶ σοφὸς ἂν" τοὺς σοφοὺς, ἔμεινε ἕνα μετὰ τὸ μεγάλο παιδί ὁ Μαρίλης, ἕνας ἀξιοπρεπὴς καταδεχτικὸς κύριος καὶ ἑταίγος στήν Ἑλλάδα καὶ ξαναεῖδε τὴν Κέρκυρὰν του.

Ἡ μορφὴ του ἀποτέλεισε ἕνα ξεχωριστὸ γνῶρισμα. "Ἐνὺς ἄνθρωπος, εἶπε ὁ Κώστας Πασαγιάννης, ἕνὺς κόσμος.

Στὶς δύο αὐτὲς λέξεις χαρακτηρίζεται ἐπιγραμματικὰ ὁ Μαρίλης. Ἐνὺς ἄνθρωπος, ἕνας κόσμος. Αὐτὸ ἦτο. Ἐξήφρος τῆς κολακείας, τῆς ἐπιτηδειότητος, τῆς ἐπιδείξεως, τῆς μικρολογίας, τοῦ μίσου, ἔμεινε πάντα μία κορυφὴ ἐκλεκτῆ, ξεχωριστὴ ἀναμείχρα σὲ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους τοῦ καιροῦ του.

Οἱ κατὰ καιροὺς λοχῆοι μὲ μιὰ βαθειὰ ἐκτίμησι τοῦ πρότειναν ἀμύματα καὶ θέλει, μὰ ἐκεῖνος ἔμεινε μακριὰ καὶ ἐπίμονα, στάθηκε ἀλύγιστος ἐμπρὸς στοῖς πολιτικὰ καὶ κοινωνικὰ ψεύδος. Ἡ μορφή, οἱ λόγοι καὶ ἐκλεκτοὶ φίλοι, ἡ γυνίκα, ἡ σκέψις, ἀποτέλεισαν τὸν κόσμον τῆς ἀδυναμίας καὶ τῆς ἐκτιμῆσός του. Μὲ τὴν σοφίαν καὶ ἀγνήν ἐπιβολὴν του προκάλεσε τὴν ποσοσὴν τοῦ πλήθους.

Μὰ ἔμεινε ἕνας ὥριμος δαίμων, ἄγνωστος γενικότερα στήν Ἑλλάδα, γνῶριμος μονάχα σὲ στενὸ κύκλο διανοουμένων, νοσταλγικὸς σύντροφος τοῦ νησιοῦ του. Ἡ πνευματικὴ του δημιουργία, παλαιὰ καὶ νέα, μετὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1909 ἐγένετο εἰσὺμα γνωστή. Δύσκολα ἔγραφε καὶ δυσκολώτερα ἐδημοσίευε. Ἐχοίρει τοὺς θησαυροὺς τοῦ αἵματος Σαβίλου. Δὲν εἶχε τὴν τόλμην τῆς ἐπιδείξεως, τὴ διάθεσιν τοῦ ἀνταρκελευματισμοῦ. Τὸν στενοχωροῦσε ὑπερβολικὰ ὁ ἔπαινος καὶ ἐπαίρη ἀνίκανος νὰ προκαλέσῃ τὴν προσοχὴν γενικώτερα τοῦ κόσμου. Ὅτι ἐδόθηκε πρὸς δημοσίαν ἐνδόθηκε πολλὰ φορές ἀπὸ φίλους του καὶ ἀπὸ ἀπὸ μιὰ ἐκρηκτικῇ ἐπιμονῇ τῶν πανηγυρῶν του. Τὸν τρώει ἡ δέδα ὅτι μπορούσαν νὰ φαντασθοῦν πῶς ἐπιδιώκει τὸ ἔπαινον. Καὶ γὰρ αὐτὸ πολὺ καιρὸ δηδιώκει τὸ ἔπαινον. Καὶ γὰρ αὐτὸ ὅταν μετὰ τὸ ἀρχικὸν στοιχεῖο Μ. Γ. ἂν αὐτὸ ὅταν μετὰ τὴ στρατιωτικὴ ἐπανάστασιν τοῦ 1909 δὲν ἀντέδρασε

στὴν β-πένταξι, ὑποταχθῇ τοῦ τοῦ ἀντικαταστάτη, πολλοὶ ἐξεπλάγησαν καὶ τὸν παροτρύνουν με ἀπορία. Μὰ ὁ Μαρίλης τότε ὑπῆκουσε σὲ μιὰ ἀνώτερη ὁρμὴ τῆς ψυχῆς του, ἰδέα τῆς ἐθνικῆς ἀπολυτρώσεως ἀπὸ τὸν κομμουνισμὸν. Ἀναπήδησε ἀνδρομάρτα καὶ εὐφρονιστὰ. Εἶδε μιὰ νέα πολιτικὴ Βουλὴν ποὺ γάτιζε τὸ ἔθνος, καὶ ἤρθε στὸν ἀρχὸν τοῦ ὅχι μὲ τὸ αἶσθημα τῆς ὑπεροφημίας, ἀλλὰ μὲ τὸ συναίσθημα τοῦ στρατιώτου. Στὴν νέα δημιουργίαν, ποὺ ἦτο ἐθνικὴ πολιτικὴ, κοινωνικὴ ἀνομία καὶ πνευματικὴ δημιουργία, ἤρθε μὲ τὸ σῶμα του νὰ ἐπηρεύσῃ καὶ νὰ βαρύνῃ μὲ τὴν ἡθικὴν του.

(ἀκολουθεῖ)

ΑΠ' ΟΣΑ ΑΚΟΥΩ

Η ΚΑΚΟΠΙΣΤΙΑ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ

Εἶνε ἀλήθεια φοβερὴ ἡ κακολογία τῶν ἀνθρώπων καὶ γιὰ νὰ καταλάβῃ κανένας πῶς ὑπάρχει πάντοτε παραθέτουμε τὸ ἑξῆς:

Ἐνας γνωστὸς πατέρας θέλησε νὰ τοῦ διδάξῃ αὐτὸ καὶ ἐμπράκτως στὸ παιδί του γιὰ αὐτὸ καὶ τὸν πῆρε μαζί του νὰ τὸν περᾷ σὲ ἀπὸ τὴν ἀγορὰ ἔχοντας καὶ τὸ γαῖδαρόν του μαζί.

Ἐνῶ περνοῦσαν ὁ πατέρας ἤρθε κατὰ τὴν ἀπὸ τὸ γαῖδαρόν καὶ τὸ παιδί ἀκολουθοῦσε μὲ τὰ πόδια.

Ὁ κόσμος ποὺ τοὺς εἶδε εἶπεν «γιὰ ἰδέεσ ἀναίδεια νὰ καβαλλικεύῃ αὐτὸς τὸ γαῖδαρόν καὶ νὰ ἀφίνη περὶ τὸ κακόμοιρον τὸ παιδί του».

— "Ακουσες εἶπε ὁ πατέρας καὶ κατέβηκε ἀπ' τὸ γαῖδαρόν ἀνεβάζοντας τὸ παιδί του.

Προχώρησαν παρὰ κάτω ὅταν δὲ ὁ κόσμος τοὺς εἶδε εἶπε «γιὰ δὲς ἀνατροπὴν τοῦ παλῶ καὶ νὰ καβαλλικεύῃ αὐτὸ καὶ νὰ φένη περὶ τὸν πατέρα».

— "Ακουσες ξανάειπε ὁ πατέρας ἐνῶ τὸν κατέβασε ἀπὸ τὸ γαῖδαρόν καὶ ἀρχισαν νὰ περπατοῦν καὶ οἱ δύο περὶ.

Προχώρησαν λιγάκι καὶ ὁ κόσμος ποὺ τοὺς εἶδε εἶπε:

— Γιὰ δὲς τὴν τρελλοὶ εἶνε. Ἐχουν τὸ γαῖδαρόν καὶ δὲν καβαλλικεύουν,

Ὁ πατέρας ξανάειπε στὸ παιδί «ἀκουσες παιδί μου; Καὶ καβαλλικεύαν τότε καὶ οἱ δύο καὶ προχώρησαν, Ὁ κόσμος ὅμως ποὺ τοὺς εἶδε φώναξε:

— Γιὰ ἰδέεσ παληὰνθρώποι ἀνέβηκαν καὶ οἱ δύο στὸ ἐπισχυλισμένο τὸ γαῖδαρόν.

Ἀκουσες παιδί μου; εἶπε ὁ πατέρας.

— Φιάει παιδί ἄς γυρῶμεν στὸ σπίτι τὴν γνώρισα καλὰ πλέον τὴν κακολογίαν τῶν ἀνθρώπων, εἶπε τὸ παιδί.

Γ. Π. Χρ.

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΒΑΒΑΡΕΤΟΥ

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑΡΙΑ

(Συνέχεια)

Ποῦ σημαίνει πῶς ποτὲ δὲν τοὺς προδίνει καὶ τοὺς ὑπερτελεῖ τιμὰ καὶ χωρὶς ὑπεροβουλίας καὶ ἂν τύχη νὰ ἐλθῇ κατωτέρους στὸ βαθμὸν δὲν τοὺς ἀδίζει ἐκμεταλευόμενος καὶ κάνοντα κακὴ χρῆσι τῆς ἐξουσίας.

Ἄρθρον 3ον

Ὁ Πρόσκοπος ἔχει χρέος νὰ εἶναι χρήσιμος νὰ βοηθῇ κάθε ἄνθρωπον καὶ σὲ κάθε περίστασι καὶ νὰ κἀνῇ μίαν καλὴν πράξιν κάθε μέρην.

Εἶναι ἀλήθεια πῶς πολλοὶ ξεχάσανε ὅτι δὲν πρέπει νὰ φοροῦν μονάμην γιὰ τὸν ἑαυτὸν τοῦς, ὅτι πρέπει νὰ βοηθᾶνε τοὺς ἄλλους καὶ μὲ κίνδυνον ἐκδόμῃ τῆς ζωῆς, σὲ κάθε περίστασι, καὶ ὅτι πρέπει νὰ κἀνουν τοῦλάχιστον μίαν καλὴν πράξιν. Αὐτὸ μαζὺ μὲ τὰλλα ἐργάζεται ὁ Πρόσκοπος μὲ τὸ θυμὸν σὲ ὅλους.

Καλὴν πράξιν εἶναι κάθε δουλειὰ ποῦ γίνεται ἀπὸ καλὴν ψυχικὴν διάθεσιν, ἀπὸ καλὴν καρδίαν καὶ ἀπὸ ἀγάπην γιὰ τὸν τριγύρω μας κόσμον.

Ἄρθρον 4ον

Εἶναι φίλος πρὸς ὅλους καὶ ἀδελφὸς μὲ κάθε πρόσκοπον.

Τὶ ὠραιότερον πράγμα ἀπὸ τοῦ νᾶναι κανένας ἀγαπημένος μὲ ὅλους! Ἐχει τὴν ψυχὴν τοῦ ἡρεμῆ καὶ ἀπληγμένη ἀπὸ τὸ δηλητηριεῖ ἐκεῖνο ποῦ τὸ ἔλεγε μῖσος. Μία δὲ ποῦ οἱ πρόσκοποι εἶναι ὅλοι παιδιὰ τῆς μεγάλῃς οἰκογενείας τοῦ Προσκοποῦ καὶ ἔχουν τὰ ἴδια ἰδανικά καὶ τὰς ἴδιες ἰδέας καὶ σκέψεις πρέπει καὶ ὅλας νὰ εἶναι ἀγαπημένοι σὺν ἀδελφῶν μεταξὺ τους.

Ἄρθρον 5ον

Ὁ πρόσκοπος εἶναι εὐγενικὸς πρὸς ὅλους ἀγαπᾷ καὶ ἐκτιμᾷ τὴν ἀξίαν καὶ τὴν ἐργασίαν τῶν ἄλλων καὶ δὲν περιφρονεῖ τὴν ἀντέληψιν κενενοῦς.

Ὁ Πρόσκοπος ποῦ πρέπει νὰ ξεχωρίζῃ ἀπὸ τὰλλα παιδιὰ εἶναι εὐγενικὸς πρὸς ὅλους δὲν ἔχει ἄγριους καὶ ἀσκητικούς τρόπους καὶ ἔχει νὰ ἀναγνωρίζῃ τὴν ἀξίαν τοῦ καθενὸς καὶ νὰ ἀγαπᾷ τὴν ἐργασίαν τοῦς, ἐνῶ δὲν περιφρονεῖ ποτὲ τὰς ἀντιλήψεις τῶν ἄλλων καὶ συζητεῖ φρόνημα μαὺ τοῦς. Ὅταν ὁ Πρόσκοπος θέλῃ νὰ κρίνῃ γιὰ μιὰ δουλειὰ σκέπτεται πρῶτα ἂν μποροῦσε νὰ τὴν κἀνῃ αὐτὸς, ρωτᾷ τὸν ἑαυτὸν τοῦ γιατί δὲν τὴν ἔκαμε καὶ ὕστερα κρίνει.

Ἄρθρον 6ον

Ὁ Πρόσκοπος ἀγαπᾷ καὶ προστατεύει τὰ ζῶα καὶ τὰ φυτὰ.

Καὶ βέβαια ἀφοῦ τόσο τὰ ζῶα ὅσο καὶ τὰ φυτὰ εἶναι πλάσματα ποῦ ἔχουνε καὶ αὐτὰ δικαίωμα νὰ ἀπολαύσουν τὴν ζωὴν, καὶ ἀφοῦ αὐτὰ μᾶς δίνουν τὴν τροφὴν μας, τὸ ντύσιμόν, τὸν ἴσκιό μας, τὸ στολίδι, τὴν ὑγείαν μας.

Ἄρθρον 7ον

Ὁ Πρόσκοπος ὑπακούει στὰς διαταγὰς τῶν γονέων τοῦ καὶ τῶν ἀνωτέρων τοῦ χωρὶς ἀντιλογία.

Ὁ Πρόσκοπος ἔχει καλὰ πῶς γιὰ νὰ γίνῃ ὅποιον δήποτε ἔργο πρέπει νὰ εἶναι ἕνας μεγαλείτερος εἴτε στὴν ἡλικίαν εἴτε στὸ μυαλὸ ποῦ νὰ τὸ διευδύνῃ καὶ στὸν ὅποιον πρέπει νὰ ὑπακούῃ χωρὶς ἀντιρροήσεις γιὰ νὰ αὐτὲς δὲν φέρνουν παρὰ τὴν ἡσυχασίαν καὶ τὴν παραύσιν.

Τὴν ὑπακοὴν αὐτὴν τὴν ἔχει ὁ Πρόσκοπος πρὸς τοὺς ἀνωτέρους τοῦς καὶ τοὺς γονεῖς τοῦ πάντοτε γιὰ νὰ ἀναγνωρίζῃ πῶς αὐτοὶ ἔχουν πλεονεκτήματα ἀπ' αὐτὸν καὶ δὲν τὸν συμβουλεύουν ποτὲ γιὰ τὸ καὶ καλὸ τοῦ.

(ἀκολουθεῖ)

ΑΠ' ΤΗ ΖΩΗ ΣΤΕΣ ΕΚΔΡΟΜΕΣ

Η ΕΚΔΡΟΜΗ ΤΗΣ ΟΛΥΤΣΙΚΑΣ

(Αντιμνησμός)

Είπε σ' ἡ ὥρα βραδεία, ὅποτεν ξεκινᾷ-
με γὰρ τὴν κορυφή τῆς Ὀλύτσικας.

Εἴμαστε φορτωμένοι χίλια δύο μικρο-
πρόγραμμα ποῦ θὰ συντείνουν στὸ κορυ-
φωμα τῆς χαρῆς μας καὶ τῆς ἀπολυτέλει-
ας, πάνω στὴν ψηλὴ κορυφή, ποῦ λίγα
ἀνθρώπινα πόδια τὴν περπατήσανε.

Εἶνε φεγγαρολόγησι ἡ βραδεία καὶ πο-
σχοβολαίη ἡ γήσιμη γύρω.

Ἀκουμπώντας στοὺς ὄξενους κοτύ-
μας περνᾷμε ἀπὸ κιτρινωπὰ χωράφια,
λειψάδια, τοπιές.

Στὲς 9 κάτω ἀπὸ τὸν πλάτανο τῆς Ρα-
ψίστας ἔχοντες διπλὰ γὰρ πελώρια βαρέ-
λια χρυσοῦ τὸ πηγᾶδι δειπνᾷμε γενναίᾳ.

Ἡ τοιχία μας καὶ τὰ ξονάρια μας μᾶς
φέρουν ὥραιο νερὸ ἀπὸ τὸ πηγᾶδι ἐνὶ
ἐγὼ ἀνοίγω κορυφέντια μὲ τὸν μικρὸ ξστο-
δόχο, σὺ ἤτησι μᾶλλον φιλοσοφικὴ κρί-
σις καλλίτερα γὰρ τῇ τῇ ζωῇ.

— Ποῦ λὲς μπάσματα πάρε γὰρ τὴν κο-
ρυφή τῆς Ὀλύτσικας. Τέτοια μέρη ποῦ ἔ-
χουν εἰδὼ τῆρνοντες εἶσι ἀντίστοιχα. Οἱ
πλῆθος αὐφάνονται τοῖς κλέετες καὶ δὲν
πᾶσι οἱ φαντοῖ δὲν ξέρουν καὶ οἱ νῦν
πᾶσι οἱ φαντοῖ δὲν ξέρουν τὰ γράμματα, μὴ
συνέριπτοι ποῦ ξέρουν τὰ γράμματα, μὴ
ἐλπίτῃ γὰρ χιμαρὸς πάρε γὰρ ἴσως γὰρ ἔ-
σται. Ὁ γὰρ ψαροτόπιθ θὰ φᾶμε. Ἄς
εἶνε μᾶς φτάνει ὅτι θὰ ἴδωμε τόσα.

Διὰ τὴν χρυσάρετα καὶ λίγη πολιτικὴ
σὲ τῆς ὥρας! Φαντάσου νῦν μᾶς πᾶσι
καλένεις γὰρ μᾶς ἔτῃ ἡλεπία. Περιηγη-
ταὶ σοῦ λέει ὁ αἰὶς θάνατο γερᾶτο παρᾶ-
δες.

Στὲς 12 ὥρε, σταματᾷ ἡ πορεία μας.
Ὅπου βρεθῆκαμε κάτω ἀπὸ ἓνα δένδρο
τὸ πέρνομε διπλὰ.

Δὲν μποροῦν νὰ κοιμηθῶ. Χίλια δύο γὰρ
μα βοῶ δὲν διαρκῶς, ἀλλὰ θέλουν νὰ μᾶς
τομπήσῃ οὐκ εἴτε γιὰ τοὺς χαλάρους τὴν
ἡμερᾶ εἴτε γιὰ τὸν ἄνθρωπον γὰρ τοὺς ὁρῶ-
με νῦν!

Στὲς τέσσαρες σὲν κόκορας τῆς παρῆς
σημαίνει τὸ ἐγεγνήσθαι τραβώντας τὰ ἀντί-
σκηνα τῶν συντροφῶν μας. Θαυμάζουμε
ὀλίγο τὴν Ἀφροδίτη τῆς Μήλου βε-

βαιὰ ἀλλὰ τὸν στεφάνο καὶ πέρνομε
καὶ πᾶσι τὸν ἀντίφορο.

Ἔχουμε πᾶσι φτάσει στὸν Ἅγιον Νι-
κόλα. Τώρα ἀρχίζει πλεῖα ὁ κατήφορος.
Ὁ ἥλιος ἀρχίζει νὰ βγαίνει μὲ μεταλλοπρέ-
πεια.

Ἦλθον ἡτῶν Γιαννίνων φαίνεται ἀ-
κόμα φορτῆ καὶ τὰ Γιάννενα ἀμυδρά.
Ἦ κορυφὴ τῆς Ὀλύτσικας χρυσόφουν ἀπὸ
τὸ ἀπὸ τῆς τοῦ ἥλιου.

Ἀρχίζουμε νὰ πέρνομε τὸ πρόγειμα
μας ποῦ ἦτανε σκολάδα, τρεῖ, φορμὴ, πα-
ξιμάδια, αἰδιά, καφέ, κλπ.

ἐνὶ ἀνακαλύπτουμε μὴ πελώρια γκαμήλα
στὴν Ὀλύτσικα μὲ δύο ἵππους ἢ ὅποια ἦ-
ταν εὐλόγηρη ἀπὸ... χαλάρια καὶ ἀκίνη-
τη συνεπῶς! Πραγματικῶς τί ὁμοιότης!
Λὲς ἦτανε τὸ ἀπολύτωμα καμιάς πελω-
ρίας γκαμήλας.

Μετὰ τὸ κολλήτισμα φορτωθήκαμε ὁ-
λα τὰ πολυειδῆ ἐπάρχοντά μας καὶ τραβῆ-
ξαμε ἀνάμεσα ἀπὸ μὴ μικρὴ χαράδρα γὰρ
τῇ Δωδώνη.

Στὲς 7 εἴμαστε στὴ Δωδώνη! Ἐδῶ
σταματοῦμε μ' εὐλάβεια.

Ὀλίγες πέτρες μέιναν ἐπὶ τόπου γιὰ
ὅλα τὰ ἔργα ποῦ ἔργαζε τὸ φῶς τοῦ πολι-
τισμοῦ μας ἢ σκαπάνη τοῦ ἀρχαιολόγου
Καραπάνου βούσκονται στὴν Ἀθήνα στὸ
Μουσεῖο. Φωτογραφίζομαστε ἐκεῖ καλῶς
καὶ στὸ θέατρο.

(Ἀπολυνθεῖ)

Ἀλλοτεχνολογία

Κον. Ἰωάννην Μανόπουλον Προέβη.
Συνδρομὰ ἐλήφθησαν ἐνεργάρητε ὡς
καὶ οἱ κ. Χρ. Κοντός καὶ Ἰωάν. Γκολ-
Εὐχαριστοῦμεν
φίλοι.

Κων. Α. Μιλλαν, Γεώρ. Τσίμαν, Ἀθ.
Σοφίαν, Γεωρ. Κισσόναν, Ἰωάννην
Παπαδόπουλον συνδρομαί σας ἐλήφθη-
Εὐχαριστοῦμεν
σὲν ἐνεργάρητε.

Κον. Θεοφ. Φραγκουλῆν Τσεπέλορον,
καὶ ἄλλους ἐν συνδρομαί σας ἐλήφθη ἀπο-
στέλλομεν φιλικά ἰσχυρῶς εὐχαριστοῦ-
μεν ἐνεργάρητε.

Ἰαλλτεχνολογία Τεχνολογία
Ο ΦΟΙΝΙΣ

Ὁδὸς Παλάσθου Ἰωάννινα